

शियंमन्या। स्त्री, आमानं शियं मन्यते या। इति
सम्भवोधव्याकरणम्॥ (यथा, भद्रिः। ५०७।)
‘मिथ्यैव श्रीः शियंमन्या श्रीमन्मन्यो मुषा-
हिं॥’

त्रिय, उदाहे। इति कविकल्पद्वृमः॥ (स्वा०पर०
सक०-सेट०) कावेट।) उ, श्रेष्ठिवा शिद्वा।
इति दुर्गादासः॥

श्री. उ ग पाके। इति कविकल्पद्वृमः॥ [कग०-
उभ०-सक०-सेट०] उ ग श्रीशाति श्रीषीते।
इति दुर्गादासः॥

श्री. स्त्रो. (श्रयतीति। श्रि + “क्षिप्तविचिप्रच्छीति”
उभा० २। ५७। इति क्षि॒प् दौ॒र्घ्य॑) लक्ष्मीः
(यथा, विष्णुपुराणे। १। ८। १३।
“श्रियश्च देवदेवय एव्वी नारायणस्य च या॥”
लवद्वृम्। इत्यमरः॥ वेश्वरवना। श्रीभा।
(यथा, रामायणे। २। ८४। १०।
एवमादिभिराकौर्यः श्रियं पुष्यवर्यं गिरिः॥”)
मरस्ती। सरलहक्तः। त्रिवर्गः। सम्पत्तिः।
(यथा,—
“न दातुं नोपभीक्तुं वा शक्नोति क्षपयः;
श्रियम्॥”)

विधा। उपकरणम्। विभूतिः। मतिः। इति
मेदिनी॥ अधिकारः। प्रभा। कौत्तिः। इति
धरणिः॥ द्विः। सिद्धिः। इति शश्वरदावलौ॥
हन्ता हन्माता। इति हेमचन्द्रः॥ कमलम्।
विल्ववृक्षः। उद्दिनामीषवधम्। इति राज-
निर्वषः॥ *॥ देवादिनामः पृच्छं श्रीशब्द-
प्रयोगः। कर्त्तव्यः। यथा,—

“देवं गृहं गुरुस्यानं तेऽनं चेत्रं चेत्राधिदेवताम्।
मिदं सिद्धाधिकारांशं श्रीपूर्वं सुमोदरयेत्॥”
इति राघवमृष्टप्रयोगसामरदशनात् स्वर्ग-
गमित्वादिना सिद्धाधिकारो यथां नराणां
इत्यनेन जीवतां श्रीशब्दादिलं नामः। न तु
मृतानां तथेति शिष्टाचारः। इति संस्कार-
तत्त्वम्॥ *॥ पवपृष्ठे श्रीशब्ददानप्रमाणं पव-
ग्रन्थं द्रष्टव्यम्॥ (एकाक्षरच्छन्दोविशेषः।
यथा, कृत्योमञ्चयाम्। “ग् श्रीः।” उदा-
हरणम्। “श्रीमा। सास्ताम्॥”)

श्रीः, पुं. (श्रि + क्षि॒प् दौ॒र्घ्य॑) रागविशेषः। स
तु हनुमन्ते यड्डरागात्मगतपञ्चमरागः।
पृथिव्या नाभितो निर्गतः। अस्य जातिः
सम्पूर्णा। तस्य स्वरावलिः। य कृ ग म प ध
नि अस्य गृहं यड्डजस्वरः। हिमतन्तर्त्त्वे अप्य-
राज्ञे भानसमयः। रागमालायां अस्याकारः।
भुन्दरपुरुपः। शुक्रवस्त्रपर्वधानः। भेतान्तरे
रक्तवस्त्रपरीधानः। स्फाटिकपद्मारागमणि-
मालागनः। पश्चपुष्पहस्तः। विचिद्रसिंहां-
सनारुदः। अस्य संसुखे गायत्ति गायकः॥
हनुमन्ते अस्य भार्या: पञ्च। यथा। प्रथमा
मालाश्रीः। [तृत्यः] सम्पूर्णजातिः। अस्यः
स्वरावलिः। य कृ ग म प ध नि। अस्या गृहं
यड्डजस्वरः। हिमतन्तर्त्त्वे इतियप्रहरदिवसे मान-

समयः। रागमालायां तस्याः स्वरूपम्। रक्त-
वर्णा स्त्री। कोमलाङ्गी। पौत्रवस्त्रपरीधाना।
कौतुकादभ्रमस्त्री सती नायकादभिद्रा सखो-
गणेन सह हास्युक्ताम्बतरुत्तलोपविष्टा॥ १॥
हितीया भारवा अथवा भालवा। अस्याः
प्राङ्गवजातिः। अस्याः स्वरावलिः। य कृ ग
म प ध नि। अस्या गृहं यड्डजस्वरः। हिमतन्तर्त्त्वे
शेषवेलायां गानसमयः। रागमालायां तस्याः
स्वरूपं यथा। स्वर्णवस्त्रपरीधाना। पुष्पमाल्य-
धरा। नायकमेलमार्दमेकाकिनीसहै तस्यानोप-
विष्टा॥ २॥ छतीया धनाश्रीः। अस्याः ब्राह्म-
जातिः। अस्याः स्वरावलिः। य कृ ग म प ध नि कृ
ग। गृहं यड्डजस्वरः। हिमतन्तर्त्त्वे इतियप्रहर-
दिवसे शेषवेलायां वा गानसमयः। राग-
मालायां तस्याः स्वरूपम्। वियोगिनी नारी।
रक्तवस्त्रपरीधाना। वियोगजसन्तापेन दुखिता-
तातिक्षशा। एकाकिनी रोहन्द्यमाना बकुल-
तदत्तलोपविष्टा॥ ३॥ चतुर्थी वसन्तरागिणी
अस्याः सम्पूर्णजातिः। अस्याः स्वरावलिः।
य कृ ग म प ध नि। अस्या गृहं यड्डजस्वरः।
हिमतन्तर्त्त्वे मध्याङ्गे वसन्ततन्त्री दिवा मात्रे च गान-
समयः। रागमालायां तस्याः स्वरूपम्।
सुन्दरपुरुषाकृतिः। कस्यविचारे श्यामवर्णा।
रक्तवस्त्रा। श्यामपुरुषशिखा। आमन्मुकुल-
हस्ता। यौवनमदनमदमत्ता। पुष्पमाल्यगल-
टेशा। पुष्पोदाने सह नर्तकौ सुस्वरगायनीभिः
सुखेन रागरङ्गयुता। वामहस्तापृतताम्बूल-
बौटिका। स्त्रौगणसङ्कितहास्यकौतुकक्रीडा-
न्तर्यगीतवाद्यासका। रागमालान्तरे उक्तगुणं-
युक्ता श्रीकृष्णमूर्त्तिसप्तश्यमूर्त्तिर्लिङ्गित्ता॥ ४॥
पञ्चमी श्रावणवरौ। अस्या श्रीडवलातिः।
अस्याः स्वरावलिः। ध नि य म प। अस्याः
गृहं यैवतस्वरः। हिमतन्तर्त्त्वे इतियप्रहरदिवसे
गानसमयः। रागमालायां अस्याः स्वरूपम्।
श्यामवर्णा स्त्री। कोमलाङ्गी। शेषशाटीपरी-
धाना। कर्परानुलेपना। हस्तपदयोर्बृहत्सर्प-
वेष्टिता कंशवैद्युचडा। जलमध्यस्तपवतगृहा-
यामुपविष्टा। रागमालान्तरे उक्तगुणयुक्ता
हृत्यपववडकटिदेशा नमा लिखिता॥ ५॥ ५॥
अस्य पुच्छा अष्टौ। यथा। मित्रः १ मालवः २
गौङ्गः अथवा गोङ्गः ३ अस्य स्वाने केचित्
कल्याणः इति केचित्व इमोर इति पठन्ति।
नुण सागरः ४ कुशः ५ गंगाश्रीः ६ शङ्करः
अथवा आगडः ७ विहागरः ८॥ *॥ कल्पि-
नाथमते श्रीरागः। प्रथमरागः। अस्य भार्या घट्।
यथा। गौरी १ गौलाङ्गी २ धवली ३
कुद्राणो ४ मालकौश अर्थात् कौशिकी ५ देव-
गाम्बारी ६। तत्त्वे पुच्छा अष्टौ इनुमध्यत-
तुल्याः। किन्तु गौंडगङ्गारविहागरस्याने
कल्याण आगडा विगडा लिखितः॥ ६॥
सोमेश्वरमतेऽपि प्रश्नमरागोऽयम्। अस्य
रागस्त्रः घट्। यथा। मालवो अथवा मरवा १

त्रिवेणी अथवा तिरवनो २ गौरी ३ केदारा ४
मधुमाधवी ५ पाङ्गाङ्गिका अथवा पाङ्गाङ्गी ६।
अस्य पुच्छः पूर्वोक्तमतहयतुल्याः। तत्त्वे
अस्य रागस्य रागिणौ सहितस्य शिशिरस्ते
गानसमयः॥ *॥ भरतमते पञ्चमरागोऽयम्।
अस्य रागिणः पञ्च। यथा। मित्रुदी १। काङ्क्षी
२ ठुमरौ ३ पूर्वोक्तेश्वर विस्तार इति श्याता।
विचित्रा ४ शिरहटी अथवा सोरहटी ५
तत्त्वे अस्याण युक्ता। यथा। विया १ धाया २ कुम्भा ३
सुहनी ४ शरदा ५ चेमा ६ शशरेशा ७ सुर-
सती ८। इति नानासङ्कीर्तयास्तः संगडी-
तम॥
श्रौकण्ठः, पुं, (श्रीः श्रीभा कण्ठे यस्य।) शियः।
इत्यमरः॥ कुरुजाङ्गलदेशः। स तु इस्तिना-
पुरस्य उत्तरपश्चिमे वर्तते। इति हेमचन्द्रः॥
(पञ्चविशेषः। यथा, हहृष्टंहितायाम्।
८६। ८७।
“स्त्रौसंज्ञा भासमध्यक्षपिश्रीकर्णहिकरा:।
शिद्धिश्रीकण्ठपिप्पीकरुदश्येनश दक्षिणाः॥”
श्रीकण्ठपदलाङ्गनः, पुं, (श्रीकण्ठ इतिपद
लाङ्गनं यस्य।) भवभूतिः। स तु मालती-
माधवादिनाटककर्त्ता। इति शश्माला॥
(यथा, उत्तरचरिते प्रस्तावनायाम्।
“अस्ति खलु तवभवान् काश्यपः श्रीकण्ठ-
पदलाङ्गनो भवभूतिनाम॥”)
श्रीकण्ठसम्भः, पुं, (श्रीकण्ठस्य महादेवस्य सक्षा।
समाप्ते टच्।) कुर्वेतः। इति हलामुखः॥
श्रीकण्ठा, स्त्री, (श्रीः श्रीभा तद्युक्तः कन्दो
यस्याः।) बन्ध्वाकर्कीटकौ। इति राज-
निर्वषः॥
श्रीकर्म, स्त्री, रक्षोत्पलम्। इति विकाशहशेषः॥
श्रीकरः, पुं, विष्णुः। इति विकाशहशेषः॥ स्वति-
ग्रन्थकारविजेषः। यथा। श्रीकराचार्यादि-
ग्रन्थादरपराइतविवेकानाम्। इति दायभाग-
द्याश्रीकटीमायां श्रीकण्ठतर्कालहारः॥ (श्रियः
श्रीभायाः करः।) श्रीकारके, त्रि॥
श्रीकरण्ठ, स्त्री, (श्रीः कियतेऽनेनि। कृ + वरये
ल्लुट्।) सेवनी। इति शश्वरदावलौ॥
श्रीकान्तः, पुं, (श्रियाः कान्तः।) विच्छः। इति
शश्वरदावलौ॥
श्रीकारौ, [न] पुं, (श्रियं श्रीभां करीतीति। कृ +
चिनिः।) मृगविशेषः। तत्पर्यविशेषः। शिशि-
यूपः २ कुरङ्गः ३ महायवः ४ यवनः ५ वेग-
हरिषः ६ जहालः ७ जाहिकाङ्गयः ८। अस्य
मांसगुणाः। लघुत्वम्। द्रव्यत्वम्। बलप्रदत्वम्
इति राजनिर्वषः॥
श्रीकण्ठः, पुं, स्त्री, (श्रियः श्रीभायाः खण्ठ इव
यत्।) चन्दनम्। इति विकाशहशेषः॥ (यथा,
गौतमीविनदे। ८। १०।